

Rigsdagsmands Udtalelser i denne Sag, skal jeg paa den anden Side udtale, at det har været mig en reen og ublandt Glæde at erfare den høitærede Indenrigsministers Stilling til denne Sag. Det forekommer mig, at han saa smukt og rigtigt har fremstillet Magistratens Forhold til og Pligter mod Communen, og at han har erklæret sig for, at han principielt er enig i hvad Mindretallet har foreslaaet, at det er baade min og min ærede Medforslagsstillers Mening, at vi trygt kunne tage vort Forslag tilbage med den Forvisning, at den høitærede Minister, naar han tager denne Sag i sin kyndige Haand til videre Behandling ved en anden Leilighed, vil gjennemføre det Princip, der ligger til Grund for Mindretallets Forslag og udføre det i de Conseqventer, som det ikke har været Mindretallet muligt og ikke var Stedet for det her at gjøre. Idet vi saaledes takke den høitærede Indenrigsminister for hans Udtalelse, tage vi i det af mig udtalte Haab vort Forslag tilbage.

Formanden: Det ærede Medlem har tillige paa sin Medforslagsstillers Vegne taget Forslaget tilbage? (Sees: Ja!). Forslaget under Nr. 2 i Betænkningen, der, som jeg før nævnte, er et Underændringsforslag til Fleertallets Forslag under Nr. 1 til samme Paragraph, er saaledes af Forslagsstillerne taget tilbage, og jeg skal derfor spørge, om Nogen optager det? Hvis ikke (Ophold), er det bortfaldet.

Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Ordf: Naar det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, af det Forslag, der af Fleertallet er stillet til § 1, vilde tage til Indtægt et Beviis for reen og ublandt Interesse ogsaa hos Magistratspersoner, saa maa jeg sige, at jeg dog ikke kan anerkjende det som noget Beviis i saa Henseende, thi hvad jeg har villet fremsætte og hvad jeg bestemt maa fastholde som min Mening, det er, at Borgermesteren efter det nye Forslag i Virkeligheden faaer en

meget indflydelsesrig, en langt overveienende og en noget overvældende Stilling i Communalbestyrelsen. Jeg har den Tro, at Borgermesteren vil faae en meget betydeligere Autoritetsindvirkning paa Sagernes Forhandling, end han tidligere har hadt, og som Følge deraf finder jeg ikke, at der af dette Forslag om hans Stilling kan hentes noget Beviis som det, den ærede Taler vilde. Hvad Raadmændene angaaer, da har jeg vissefelig ikke for store Tanker om deres Betydning for Diebliffet i mange Communer. Jeg troer at vide, at i den Commune, hvor det ærede Medlem hører hjemme, findes der kun een Raadmand, saa at altsaa, naar der er divergerende Meninger i Magistraten, gjør Formandens Stemme Udslaget, og som Følge deraf har Raadmanden kun overordentlig liden Betydning, naar han ikke gaaer med Formanden. Jeg har imidlertid ved at omtale Raadmændene kun villet paapege, at der er et Hul i Lovudkastet, idet der ikke er sørget for at tage nogen Bestemmelse om, hvilken Stilling Raadmændene skulle have. De ville i Reglen ingen Stilling finde, da de dog ikke høre ind under det Udtryk, der staaer, Borgermesteren. Rigtig nok har den ærede Ordfører anført, at han antog, at Borgermesteren ikke vilde gaae imod Raadmændene, naar disse isvrigt vare enige, men det er dog ikke saa givet, hvor, som det er at haabe, de alle ere selvstændige, samvittighedsfulde Mænd. Han kan meget vel i et Spørgsmaal have dem alle imod sig, altsaa en Majoritet af 4; en saadan Majoritet kan ganske vist findes i en Magistrat imod Borgermesteren, uden at han gaaer over til at samstemme med den. Naar man har forundret sig over, at jeg ikke har stillet noget Ændringsforslag til denne Sags anden Behandling, da ligger det for en Deel i tilfældige Omstændigheder, men jeg har i min første Udtalelse sagt, at min Mening kunde rammes, naar man forkastede den nye foreslaaede § 1, og Tillæget til § 3, men derimod vedtog § 4, og Udvalget saa vilde gjøre Sit til, at der til tredie Behandling blev optaget i den oprindelige § 1 det, der nu staaer som en ny § 2.